

[Lone Dybkjær.]

gende 4 punkter: lavest muligt forbrug, bedst mulig forsyningssikkerhed, billigst økonomi og bedst miljø, og i bagehovedet må ligge Danmarks helt specielle energimæssige situation. Vi ligner næsten ikke andre lande i verden, hverken med hensyn til vores energiforsyning eller med hensyn til vores fordeling af energiforbruget. Vi er totalt afhængige af energitilførsler udefra, og vores energiforbrug knytter sig derfor i meget høj grad til, man kan sige næsten den enkelte person: langt over halvdelen går til opvarmning og forbrug i husholdningerne og mindre end en fjerdedel til erhvervet. Vi kan derfor ikke bare gøre, som alle andre lande gør.

Det er på baggrund af denne målsætning og på baggrund af, at regeringen har peget på nødvendigheden af at gennemføre et langsigtet handlingsprogram på det energipolitiske område, jeg skal fremlægge, hvordan det radikale venstre ønsker at prioritere inden for energiområdet. Jeg skal samtidig på partiets vegne opfordre regeringen til at komme med et sådant konkret handlingsprogram og fremfor alt komme med en økonomisk prioritering inden for et sådant handlingsprogram. For at følge regeringens oplæg har også jeg delt mit oplæg i to hovedpunkter, nemlig besparelserne og forsyningen.

Det første hovedpunkt er besparelserne. Det radikale venstre finder, at der må spares mere, end regeringen lægger op til. Ifølge redegørelsen stiger energiforbruget på de 20 år, vi her taler om, faktisk 48 pct., og det til trods for, at der i hvert fald på et enkelt område er ret store besparelser. Det er i virkeligheden en stigning, der er større end den, vi havde fået, hvis vi blot havde fulgt udviklingen i perioden 1970 til 1973. Vi mener derfor, at der på dette område må foretages en nøjere bearbejdning, og vi tror, at man gennem ret lette foranstaltninger kan komme endnu længere ned i energiforbruget.

Vi er enige med regeringen i, at der bør foretages store besparelser på opvarmningsområdet, vi er enige i, at det vil betyde en række foranstaltninger med hensyn til normer osv., og vi kan give tilslutning til, at der udarbejdes en varmeplan for Danmark. Vi tror, det vil være muligt med en hensigts-

mæssig udvikling og tilrettelæggelse at nå videre, end vi er i dag, på dette felt; vi tror, der kan spares endnu mere, og holder os også her til IFIAS-rapporterne.

Men også industriområdet og transportområdet må vi tage med ind i billedet. Efter det radikale venstres opfattelse vil det være muligt at spare mellem 5 og 20 pct. uden at mindske produktionen. Samtidig vil det være ønskeligt at påvirke udviklingen, således at også de produkter, industrien fremstiller, benytter mindre energi. Det er her værd at lægge mærke til, at energibesparelser i industrien virker dobbelt: dels ved at spare os import, dels ved at nedsætte produktionsomkostningerne og derved forbedre eksportchancerne.

Men også på transportsektoren er der noget at gøre, det er dog næppe de mange procent, man kan opnå ved at gøre transportmidlerne mere effektive, snarere må man søge gennem et hensigtsmæssigt afgiftssystem at påvirke vore vaner sådan, at vi anvender den mest energiøkonomiske form for transport, køber de mindst benzinforgørende biler osv., men jeg tror ikke, der findes firkantede løsninger på dette område, som samtidig tilgodeser forbrugernes individuelle transportbehov.

Det er vigtigt, at besparelserne tager sig fornuftigt ud, og at vi selv kan medvirke til besparelserne. Det er vigtigt, at borgerne i Danmark får en fornemmelse af, at det kan nytte noget. Den største effekt på dette område opnås måske ved en husstandsudsendelse med oplysning om, hvordan man kan spare på energien, og med angivelse af en række telefonnumre, hvor man kan ringe hen og få nærmere råd, eller tilsvarende arrangementer, som forbrugeren selv kan deltage i.

Jeg tror ikke, man skal gå ind på restriktioner; der findes i redegørelsen ganske svage antydninger af, at man kan tænke sig nogle restriktioner, sådan at man ligesom har et energiloft for et enkelt hus. De er vanskelige at administrere, og afgørende er vel trods alt, om de enkelte personer her i landet har et fornuftigt energiforbrug, og ikke, om den ene foretrækker at køre i bil og den anden at have et farvefjernsyn.

Sidst, men ikke mindst, må besparelser være en løbende politik: ønsker vi f. eks. at